

i dette Dødblik for Folkethinget en hel Række Lovforslag paa Militærvæsenets Omraade. Jeg behøver ikke at nævne dem, de ere bekendte nok. Der er Lovforslaget om Søbefæstningen, om Tøihuset, om Repetergeværer, om Søværnets Ordning, om Flaaden, om en Dok o. s. v., der tilsammen beløbe sig til 35 Mill. Kr. Deraf fordres i det næste Finantsaar, hvis Lovforslaget vedtages, 7½ Mill. Kr. Jeg antager nu, at man virkelig ønsker — at Regjeringen og Høire, det ministerielle Parti i det Hele virkelig ønsker — at disse Lovforslag skulle vedtages, og det maa jeg nødvendig gaa ud fra, men naturligvis, hvis det er den ærede Krigsministers Mening, og hvis han eller den ærede Finantsminister eller blot det ærede Medlem eller Hvilken som helst, der har Autoritet i Partiet, vil staa op og sige, at det ikke er Meningen med disse Lovforslag, at de skulle vedtages, de ere kun givne til Folkethinget som en Slags Skueret, men ikke strengt taget, for at man her skulde lade dem komme frem, saa er Stillingen ganske vist en hel anden, og vi have da en helt anden Basis til at forhandle paa. Men hvis dette Sidste ikke er Meningen, og hvis Ingen her drister sig til at staa op og sige, at deres Parti og Regjeringen har ved de hyppige og gjentagne Forelæggelser af disse Lovforslag her og i det andet Thing, og ved det andet Things Vedtagelse af disse Lovforslag — og med saa Undtagelser have jo alle disse Lovforslag en eller anden Gang været vedtagne i det andet Thing — ikke ment, at man ønskede dem vedtagne og hurtig vedtagne, og det skulde man jo dog tro, idet mange af disse Lovforslag have haft paa sig Tillægsordene „paatrængende nødvendige“ — hvis Ingen, siger jeg, trøster sig til at sige, at det ikke var Meningen, at de skulde vedtages, maa jeg jo gaa ud fra, at man ønsker dem vedtagne. Men saa maa det ærede Medlem ogsaa være forberedt paa, naar han altsaa ønsker, at man skal komme til en Udgift af 7¼ Million Kroner til disse Ting i det næste Finantsaar, at svare paa Spørgsmaalet om, hvorfra Pengene skulle komme. Nu have vi et Finantslovsforslag liggende for os, som forlanger paa de civile Omraader den bestedne Sum af 15 Millioner Kr., og som paa det militære Omraade forlanger 23½ Million Kr. Jeg tror ikke, at Noget vil tage det for Godt, hvad det ærede Medlem sagde, at det var mere til Søbefæstningen og Landbefæstningen, man ønsker Penge. Det er jo i hvert Fald Penge, der forlanges, og at de skulle anvendes til militære Foranstaltninger, forandreer jo ikke det Forhold ved dem, at de

skulle staffles tilveie. Vi staa altsaa ved Forlangendet om 23½ Millioner, hvortil kommer 7¼ Millioner, saa at vi til det næste Finantsaar ere oppe ved omtrent 31 Millioner Kr. til militære Foranstaltninger. Men dermed er jeg endda slet ikke færdig. Ærede Medlemmer ville vistnok erindre, at der i Fjor forelaa her i Thinget et Forslag til Kjøbenhavns Landbefæstning paa 33½ Million Kr. Deraf forlangtes for indværende Finantsaar 3½ Million Kr. og for Finantsaaret 1889—90, næste Aars Finantslovf, 6 Millioner, altsaa paa disse to Aar henved 10 Millioner Kr. Nu veed jeg ikke, om de 8 Millioner Kroner, der ere tagne til Fæstningsanlægene ved kongelig Resolution, svare til de 10 Millioner Kr., som forlangtes i de to Finantsaar. Det kan godt være, men jeg har ikke nogen som helst Anelse, om min Formodning er rigtig, jeg forstaaer mig ikke paa, om de 8 Millioner Kr. ere brugte til en Feltbefæstning eller til en permanent Befæstning, eller om de ere brugte til Dele af en permanent Feltbefæstning, der svarer til en feltmæssig permanent Befæstning — det veed jeg Altsammen ikke Noget om — men jeg skal gjerne gaa ud fra, at disse 8 Millioner Kr. repræsenterer, hvad der forlangtes for dette og det næste Finantsaar til Befæstningen. Men saa har jeg tilbage, dersom Landbefæstningen da ikke skal opgives — og hvis vi kunne faae den Oplysning, saa vilde det ganske vist forandre Sagen betydelig; det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) ryster paa Hovedet, og det betyder altsaa, at Planen ikke er opgiven, han veed det ikke endnu, det er ikke kommet til ham — saa er der tilbage, siger jeg, 20 Millioner Kr. til Landbefæstningen fremdeles, og da vi vare oppe ved 35 Millioner, ere vi nu komne til 55 Millioner Kr., som der forlanges til disse militære Foranstaltninger, og deraf er der 7¼ Million, som forlanges til næste Aar foruden hvad der er opstillet paa Finantsloven. Jeg vil nu spørge det ærede Medlem: Naar der med hans Minde og Tilslutning forlanges til militære Diemed en saadan Sum, og det, der forlanges til de civile Ministerier efter hans Mening er saa overbættets Meget — jeg tror nu, at de Tal, han anførte lige overfor den ærede Ordfører, vare for store, men det gjør mindre til Sagen —, hvor faaer han saa Pengene fra til de store militære Foranstaltninger og til de Udgifter dertil, som skulle udredes allerede i næste Finantsaar? Naar han var i et saadant Bekneb for at kunne staffe Penge tilveie overfor de civile Foranstaltninger, der dog ere af produktiv